

for den, er det ikke en virkelig loyal Gjennemførelse af Grundlovens And og Tante. Der blev af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ligeledes i forrige Møde forespurgt, om der ikke fra Høires Side maatte blive indbragt Forslag til en midlertidig Bevilling. Jeg maa nu tilstaa, at jeg personlig ikke spørmer for et saadant Forslag. Jeg har allerede tidligere udtalt, at efter min Overbevisning er den midlertidige Bevillingslov ingen Finanslov, den opfylder ikke Grundlovens Betingelse for en Finanslov, at være et Overdrag over Statens Indtægter og Udgifter. Den er, som den hidtil er anvendt og efter det Indhold, den hidtil har havt, egentlig kun en Suspension af de paagjældende Grundlovsbestemmelser i saadanne korte Tidsfrister, som ere nødvendige til at fuldende Finanslovens Behandling. Jeg skal lade staa hen, om man paa den Maade kan suspendere Grundlovsbestemmelser; men at det i al Fald ikke er korrekt, at man lader en saadan Lov træde i Stedet for den Finanslov, Grundloven har anordnet, forekommer mig utvivlsomt. Nu kan jeg overhovedet heller ikke indse, hvorfor man skulde gaa ind paa den. Naar man ikke nøster at afbryde Kontinuiteten i Finansloven, hvorfor da ikke behandle det foreliggende Finanslovsforslag færdigt og saa for Resten tumle med det ulykkelige Provisorium som de Herrer have lyst. Det forekommer mig at være det Naturligste, at man gjør det foreliggende Finanslovsforslag færdigt i Stedet for at vælge en saadan Omvælt. Jeg veed vel, at det er udtalt af flere ærede Medlemmer, blandt Andet af den ærede Ordfører, at jeg stod alene med denne min Opfattelse af den foreløbige Bevillingslovs Betydning, og at den ikke alene strider imod en mangeaarig Praxis, men imod de af langt mere fremragende Medlemmer i denne Sal udtalte Anskuelser. Hertil skal jeg svare, at, efter hvad jeg har forklaret, forekommer det mig ikke at staa i Strid hverken med den hidtil fulgte Praxis eller med disse Mænds Anskuelser; men iøvrigt er det mig ligegyldigt, om mine Anskuelser staa i Samklang med Høires eller Venstres Doktriner, naar de blot staa i Samklang med Grundlovens, og det tror jeg, de gjøre. — Spørgt skal jeg ikke tætte Forsamlingen med noget længere Foredrag, men kun gjøre den korte Bemærkning, at, naar der igaar af flere ærede Talere af Venstre blev henkastet temmelig ringeagtende Ytringer om den „Statsmandsdygtighed“, der har givet sig tilkjende hos Regjeringen, saa forekommer det mig mærkværdigt at høre tale om Statsmandsdygtighed af et Parti, der, saa vidt jeg kan se, ikke hidtil har gjort Andet end politiske Misgreb.

Dinesen: Jeg har mest begjært Ordet i Anledning af nogle Ytringer, der igaar fremkom fra den ærede Ordfører for Høretallet. Efter at han først, ligeledes igaar, havde omtalt Mindretallets

Ordfører (Klein) og givet ham godt Skudsmaal for den Smødekommens, han havde udvist under hele denne Forhandling, som han senere til at udtale om Mindretallet i det Hele, at ogsaa dette havde i Udvalget indtaget en smødekommende og forsonlig Holdning. Jeg er den ærede Ordfører taknemmelig for at have givet os dette Skudsmaal; jeg tror, vi fortjene det, og jeg skal til Gjengjæld sige om den ærede Ordfører, at han og de, der i Udvalget nærmest have sluttet sig til ham, ogsaa efter vor Opfattelse have gjort sig megen Umage for, at de fælles Bestræbelser, der ere udviste fra begge Sider, skulde føre til det heldigst mulige Resultat. Der har været et vist Maal af god Vilje tilstede for at naae den bedste Udgang af Forhandlingerne; men at dette Maal ikke har vist sig tilstrækkeligt, skal jeg ikke videre gaa ind paa. Jeg formener ogsaa, at, naar der fra den ærede Ordførers og Andres Side er udvist en saadan smødekommende Stemning som den, jeg tror, der er tilstede, er det absolut Pligt for os at vise en tilsvarende Smødekommens. Den Tilstand, vi saa længe have levet under, skulle vi se at komme bort fra, og jeg tror ogsaa, at Mindretallet fra sin Side har gjort det Yderste for at komme ind i en anden Tilstand. Se senere kom den ærede Ordfører til at tale om den Støtte, han syntes, at Ministeriet nu var begrændset til at have her i Thinget; han talte om, at Udvalgets Mindretal ikke havde ydet Ministeriet nogen Støtte, og søgte saa at reducere den Støtte, Ministeriet fandt her i Thinget, til et vist lille Tal. Jeg skal herimod bemærke, at hverken under denne Forhandling eller under tidligere Forhandlinger har det været Mindretallets Opgave at støtte Ministerier; men paa den anden Side have vi heller ikke troet, at det var vor Opgave at styrte Ministerier (Berg. Høst 1875!). Jeg vil gjøre opmærksom paa, at ved enhver Leilighed under saadanne Forhandlinger som den nuværende og flere andre tidligere, har det været vor Hovedopgave at indtage vor Stilling efter de Spørgsmaal, der laa for, saaledes som vi antog at maatte gjøre det overfor de vedkommende Spørgsmaal. Naar nu de Herrer henviser os til, hvad der foregik i 1875, vide De jo meget godt, at der den Gang var helt andre Omstændigheder end nu. De Herrer vide, at under den Kamp, der er reist i dette Dieblif, have de draget det andet Thing frem foran Ministeriet og derved gjort, at de nu møde en ganske anden og større Modstand end den, de vilde have mødt, hvis de vare gaaede frem med større Klogskab, end jeg nok tror, de have gjort. Naar den ærede Ordfører har prist os for Smødekommens — og jeg kan heller ikke se Andet, end at han og flere af hans Meningsfæller i Udvalget have indtaget en lignende smødekommende Stilling — da kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at her i Thinget har Forhandlingen